

TEZAU LITURGIC

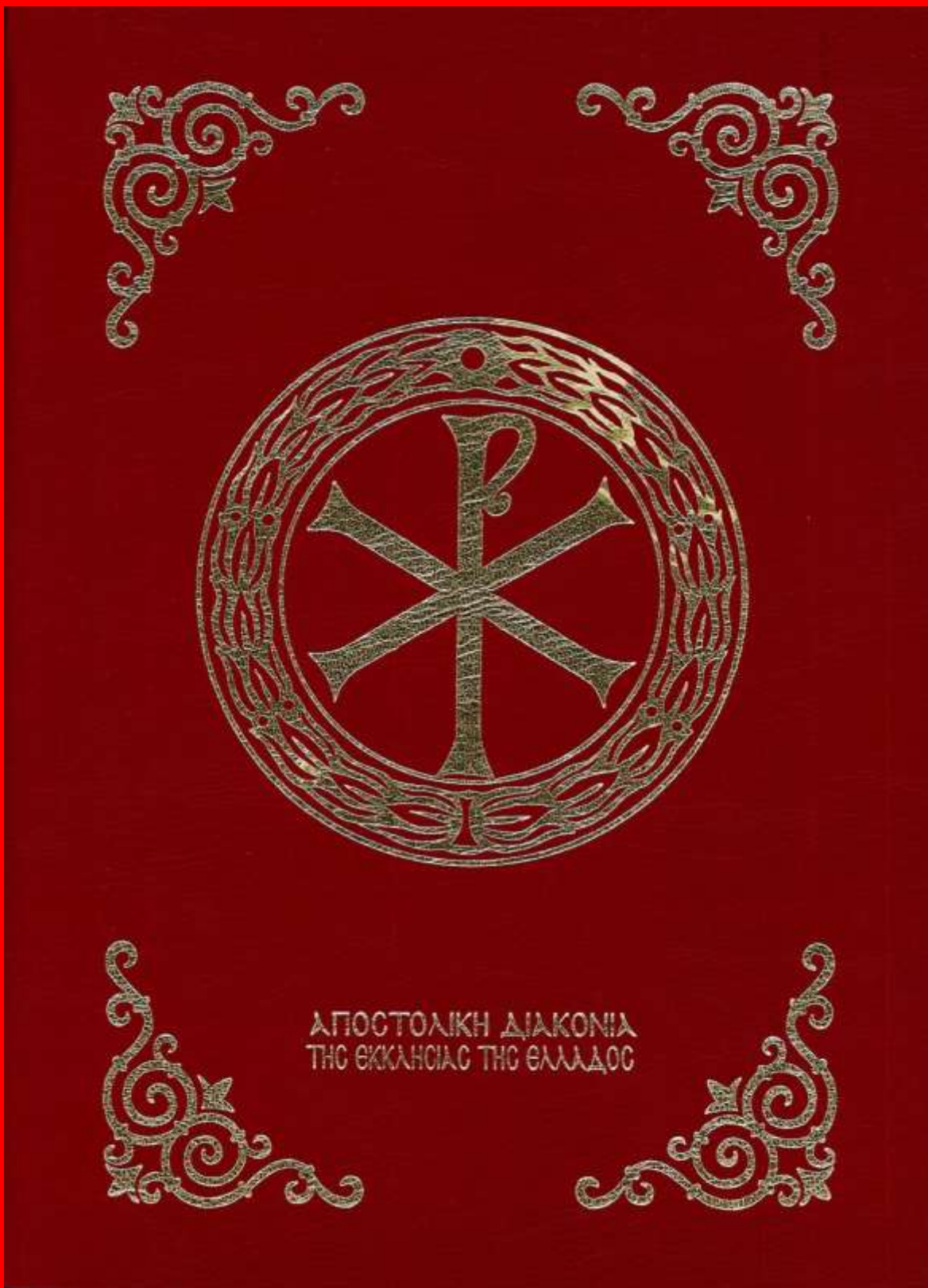
25 IULIE

EUPRAXIA DOKOUS

**SLUJBA
SF. CUVIOASE
EUPRAXIA
DE LA
THEBAIDA**

ATENA, 2010

25 ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΥΠΡΑΞΙΑ ΟΣΙΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Ἡγουμένης Εὐπραξίας Δοκοῦ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰσιῶμεν στίχους δ'. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.
Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῆ, κόσμου τὴν τερπνότητα μήτερ,
καίρουσα ἔλιπες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου
ὁδοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν,
ὅθεν φροντιστήριον ψυχῶν κατέλαβες, σχῆμα,
ἐνεδύθης το θεῖον, τῆ ἀποφυγῆ καὶ γυμνώσει, πάντων
τῶν παθῶν θεομακάριστε.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ
ἀνεδείχθης, ἐκ βρέφους μήτερ σεμνή, κάλλει
διαλάμπουσα ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας
ἀσκήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις, ὅθεν τὸν οὐράνιον
θάλαμον ὄκησας, ἔνθα, ὡς Παρθένος Ὁσία, πάντοτε
χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σε
μνημόνευε

Δόξαν, παριδοῦσα τὴν φθαρτὴν, δόξης τῆς ἀφθάρτου
καὶ θείας, κατηξιώθης σεμνή, πᾶσαν γὰρ ἐπάτησας,
βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν
Εὐπραξία, ἄγαν ἐπεπόθησας τὸν σὲ λυτρώσαντα,
κόσμου, τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ
φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντά σε πάνσεμνε.

Κλήσιν, τὴν φερώνυμον πλουτεῖς, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην ταῖς πράξεσιν, μήτερ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας διὰ γὰρ τῆς ἀσκήσεως, τὴν λῖαν τραχεῖαν, τρίβον σὺ ἐβάδισας, διὸ καὶ ἔφθασας πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἔνθα, τῶν Ὅσιω χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἢ ἀνέκφραστος. Δόξα. Ἦχος β'.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, καταφρονήσασα μήτερ Εὐπραξία, ὅτε τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας, πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσασμένη ταπείνωσιν τρυφήν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν, τοῦ δὲ παρόντος βίου τὸ ἄστατον, πέλαγος σοφῶς διαπεράσασα, εἰς εὖδιον λιμένα κατήνησας, Χριστὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν τῶν δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν προπατόρων σήμερον, ὅτι ἔτεκες ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον, ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζωμεν· ζευγος ἀγιόλεκτον, ξυνωρίς ἀγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, Αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, ἐνυμφεύθης καίρουσα τῷ ποιήσαντι, ἀρνησασμένη τὴν πρόσκαιρον, ἀπόλαυσιν ἐνδοξε, καὶ ἀσκήσασα

στερρῶς, καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, κατηξίωσαι,
οὐρανίου παστάδος Εὐπραξία, τοῖς τιμῶσί σε
δυσῶπει, χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Στ.: Ὑπομένων, ὑπεμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχεσ
μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Τὸ ὥραϊον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα,
Εὐπραξία ἔνδοξε μετερρύθμισας, κόσμον λιποῦσα τὸν
πρόσκαιρον, ἀρετῶν φαιδρότησι, κατεκάλλυνας
σαυτήν, καὶ τοῦ Κτίστου ἐνδέδυσαι, καταγώγιον, καὶ
τερπνὴ θυμηδία τοῦ Κυρίου, ἀνυμνοῦμέν σε Ὅσια,
πνευματικοῖς μελωδήμασι.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρα τοὺς πόδας μου, καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐγκρατεία τὸ σῶμά σου, Εὐπραξία νεκρώσασα, τὴν
ψυχὴν ἐκόσμησας καὶ ἠτοίμασας, καὶ οἰκητήριον
Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης
μυστικῶς, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστη σου, Ὅν ἰκέτευε, ἐκ
φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ὅσια μῆτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν, ἐπιμελῶς
ἀσκήσασα, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Καὶ παρ' Αὐτοῦ λαβοῦσα, τῶν θαυμάτων τὴν
ἐνέργειαν, Εὐπραξία παμμακάριστε. Νῦν δὲ τῷ θείῳ
φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπομένη, φώτισον καὶ ἡμῶν
τὰς διανοίας, Ὅσια Μῆτερ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων, εὐλαβῶς συγάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον, ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, Αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα, τοῦ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ὁσίας Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε Ἐκ βρέφους ποθήσασα τὸν σὸν Νυμφίον Χριστόν, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τα τοῦ κόσμου τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα, ἄϋλον γὰρ ἐν ὕλῃ, ἐπιδείξασα βίον, εἴληφας Εὐπραξία, οὐρανῶν βασιλειαν, ἐν ἧ νῦν ἀυλιζομένη, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων. Ὅμοιον

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, παισιμάτων αἰτουμένη, ἰλασμόν ἀειμακάριστε.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Προμήτορος.
Ἦχος α'. ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἴδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη Ζωὴν ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυκος Κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρὰς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κυήσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἄγνην, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραινομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον, ἥσπερ νῦν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐν ἀερίων πνευμάτων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, ἀξιάγαστε, Ἄννα, τὴν σεβάσιμον μετάστασιν.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. Ποίοις, εὐφημιῶν στέμμασιν, στεφανώσωμεν τὴν Εὐπραξίαν, ἣν Τριάς αὐτὴ ἐστεφάνωσεν, ὡς τοῦ Χριστοῦ πάγκαλος νύμφη, τὴν ἁγνὴν παρθένον καὶ Ὁσίαν, τὴν πάντα, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη τρέψασαν, καὶ πάσας αὐτῶν ἐνέδρας καταβάλλουσα, τὴν τῶν

θαυμάτων πλημμύραν, τὸ σκεῦος τὸ θεῖον ὃ ἐδόξασε ὁ Χριστός, ποικίλοις χαρίσμασιν, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ποίοις, ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, εὐφημήσωμεν τὴν Εὐπραξίαν, τὴν τῶν ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῆς παρθενίας ἀγλαΐσμα, τῆς θαυματουργίας τὴν πλημμύραν, τὸ μέγα, τῆς ταπεινώσεως ὑπόδειγμα, καὶ πάντων τῶν ἀρετῶν, δοχεῖον πάνσεπτον, τὴν ἰσαγγελον βιοῦσαν, τὴν πλουτοῦσαν πάντας, τῶν θαυμάτων τὸν θησαυρόν, τὴν Χριστοῦ νύμφην τὴν πάνσεπτον, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσαν. Ποίοις, ἀσκητικοῖς ἔπεσιν, ἐπαινέσωμεν τὴν Εὐπραξίαν, τὴν ἐν ἀρεταῖς ἀναλάμπασαν, θαύμασι μεγίστοις καὶ τέρασι, τὴν φαιδρῶς Χριστὸν μεμνηστευμένη, τὸ μέγα, παρθενευόντων σεμνολόγημα, καὶ πασῶν ἀσκητριῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, ῥόδον τὸ εὖοσμον κόσμου, καὶ πιστῶν τὸ κλέος, τὴν δι' ἧς ὁ Χριστός, τοῖς πᾶσι χαρίζεται, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν πυρίνῳ ἄρματι τῶν ἀρετῶν, ἐπιβᾶσα Εὐπραξία παρθένε, ἔφθασας πρὸς πόλιν τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν ἧ κατέπαυσας ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων, σαββατίσασα σαββατισμὸν αἰώνιον. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· μῆτερ ἀγιωτάτη, ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα, ἀδιαλείπτως πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου
Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον
βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε,
Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρίς ἡ
ἁγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς
οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ,
ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν,
ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι, οὓς καὶ
ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ
τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, προπάτορες
Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο
λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ
διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ
αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ
ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται
θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα,
κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον,
ὀσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν,

συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)
 Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαρπῶμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι

λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ
πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 4, 7-15)
Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ
ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις,
καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ
γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ
δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ
φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς
ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν
ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν
Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου
πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'
Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς ἢ
γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἢ
πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι,
τὰ τῶν ἀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν

ἀνακράξωμεν· Σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἢ κοιλία σου, ἢ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν, καὶ σὲ νῦν μεταστήσας, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Ἀραμένη τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, προθύμως τῷ καλοῦντι Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως συσταυρωθεῖσα Αὐτῷ, ἀξιοπρεπῶς συνοδοξάζῃ Εὐπραξία σεμνή. Καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων τοῖς τιμίσις συνηδομένη ἀοίδιμε πνεύμασιν, ἱκετεῦε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Εὐπραξία ἢ παρθένος, σήμερον εἰς οὐρανοὺς ἀνελθοῦσα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ συμπαρίσταται, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἄδει ἀκαταπαύστως, σὺν τοῖς ἀϋλοῖς χοροῖς, καὶ τοῖς Ἁγίοις ἅπασιν. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς δοξάσωμεν τὴν ἁγίαν αὐτῆς κοίμησιν, βοῶντες πρὸς αὐτήν· ὦ μήτερ τρισολβία, ἢ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ προθύμως ἀραμένη, καὶ τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ καλῶς διατηρήσασα, ἐνίσχυσον καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς σου εἰς τὴν αὐτῶν τήρησιν, τῆς ματαίας ρυομένη τύρβης, καὶ γεώδους προσπαθείας, ὑπὸ γὰρ τῆς τούτων ζοφωθέντες ἀκλύος, τῶν πρὸς Θεὸν συνθηκῶν ἡμῶν

ἐπελαθόμεθα, ἀλλ' ὡς τῷ ἀπροσίτῳ τῆς θεότητος φωτὶ
παρισταμένη, καὶ ταῖς παρ' Αὐτοῦ θεαῖς
ἐλλαμπομένη ἀκτίσι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν ἡμῖν
εξαίτησον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Αὔραις θείου Πνεύματος, οἷά τις νοητὴ ναῦς,
κυβερνωμένη θεόφρον, ἀκινδύνως τὸ τοῦ βίου
πολυτάραχον διέπλευσας πέλαγος, πόνοις τε καὶ
ιδρώσι τοῖς ἀσκητικοῖς, καὶ ἰστίῳ περουμένη,
θεωριῶν θείων Ὅσια, διὸ πρὸς λιμένα καταντήσασα
Εὐπραξία τῆς τοῦ Χριστοῦ βασιλείας, ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτὸν
ἰλέωσαι.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ στερῶ, τῆς εἰς Χριστὸν πεποιθήσεως,
τὸν τῆς ἀσκήσεως πανθαύμαστε πηξαμένη οἶκον,
προσβολαῖς οὐ σεσάλευσαι τῶν ἐναντίων καὶ
προσρήξεσιν, ἀλλ' ἀκράδαντος ἔμεινας ἐν ὄλῳ τῷ βίῳ,
καὶ ἀτίνακτος. Διὸ ἤσχυνας τῇ καρτερίᾳ σου ἀξιάγαστε
τὸν ἀόρατον ὄφιν, ταῖς αὐτοῦ ἀνάλωτος ἐνέδραις
ὀφθεῖσα καὶ ἐπιβουλαῖς, καθ' οὓς ταῖς σαῖς πρεσβείαις
τοὺς εὐφημοῦντάς σε ἐνίσχυσον.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σοφία, σκηνώσασα
ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου Εὐπραξία παμμακάριστε,
κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερὰν σε ἀνέδειξε.
Καὶ ποικίλων νοσημάτων ἰάτειραν ἀρίστην καὶ πάντων
τῶν μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα. Διὸ
παρρησίαν κεκτημένη πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν,

τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν καὶ σωματικῶν
ἐλευθέρωσον, σὴ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί,
δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ
γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν
θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων, καὶ
ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρα τῆς Προμήτορος. Ἦχος πλ.
α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἕαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ
γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ βιωσαμένη
καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον σεμνῶς
ᾠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον, Ἀμνὰς τιμία, ἡ
κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ
παιίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην
ἀπείρανδρον, Ἄννα προμήτορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς
μεταστήσαντος, ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν
δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Ὑπομένων, ὑπεμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχεσ
μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Χαίροις, μοναζουσῶν καλλονή, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς
καταγώγιον, ἡ στάθμη τῆς ἐγκρατείας, ὑπακοῆς ὁ
κανὼν, παρθενίας Μήτηρ τὸ κειμήλιον, πηγὴ
ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης τὸ πέλαγος, τῶν πρακτικῶν
τε, ἀρετῶν ὁ παράδεισος, καὶ τοῦ Πνεύματος,
μυροθήκη ἡ πάγχρυσος, μέμνησο οὖν πρὸς Κύριον,

δεόμεθα πάντερπνε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην,
περιχαρῶς καὶ ὑμνούντων σε, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις,
σωτηρίας καὶ εἰρήνης, καὶ τοῦ ἐλέους Αὐτοῦ.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρα τοὺς πόδας μου, καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὅντως, ἕως σκηνῆ θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ
παμμακάριστε, διήλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνη
ψυχῆς, ἔνθα ἦχος μήτερ ἐορτάζοντος, τερπνῆς
ἀκουσομένη, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς
ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, καὶ τὴν
πάντερπνον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἥνπερ ἐθεμελίωσεν,
Ὅσια ὁ Ὑψιστος, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς
Αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ νεότητος σου, τελειότητος φέρουσα φρόνημα,
ὑπέθου σεαυτὴν Εὐπραξία, προθύμως τῷ ζυγῷ τοῦ
Χριστοῦ καὶ ἐν τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως
ἐγκαρτερήσασα, τὴν χάριν ἐδέξω, τοῦ θεραπεύειν
νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, ὅθεν καὶ ἡμεῖς
συνελθόντες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου, τὴν
ἐτήσιον καὶ ἀγίαν τελοῦμεν μνήμην σου πάνσεμνε.
Παρρησίαν οὖν κεκτημένη πρὸς τὸν φιλόανθρωπον
Θεόν, μὴ διαλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ των ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Προμήτορος. Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς,
εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος

ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητά, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτικίον. Τῆς Ὁσίας Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε Ἐκ βρέφους ποθήσασα τὸν σὸν Νυμφίον Χριστόν, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τα τοῦ κόσμου τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα, ἄϋλον γὰρ ἐν ὕλῃ, ἐπιδείξασα βίον, εἴληφας Εὐπραξία, οὐρανῶν βασιλειαν, ἐν ἧ νῦν αὐλιζομένη, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων. Ὅμοιον Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραιομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, παισιμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Τῆς Ὁσίας. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, μνησιῆρος σαρκικοῦ, εβδελύξω τὸν πόθον, ὅθεν καὶ ἀνέλαβες, τὸν σταυρὸν ἐ νεότητος, ἐνασκήσασα, καρτερικῶς Εὐπραξία, καὶ ὑπόδειγμα, ἐνθέου βίου ὀφθεῖσα, διό σε γεραιόμεν.

Δόξα...

Ἐνθάψασα πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τα τῆς νίκης βραβεῖα, Ὁσία των πόνων σου, ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανίου παστάδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Καὶ νῦν... Τῆς Προμήτορος. Κάθισμα

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραήλ, ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε, Ἄννα Προμηῆτορ Κυρίου, μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα. Τῆς Ὁσίας.

Δόξαν τὴν ρέουσαν, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ ἠδυπάθειαν, πᾶσαν ἐμίσησας, καὶ ἐκουσίως τῷ Χριστῷ προσέδραμες Εὐπραξία, Ὅνπερ καὶ ἐπόθησας, ἐκ ψυχῆς παναοίδιμε, Ὅστις σὲ ἠμείψατο, οὐρανίοις χαρίσμασι, διὸ χαρμονικῶς ἐκβοωμέν σοι· χαίροις παρθένων ἀγαλλίαμα.

Δόξα.

Τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουσι, τὰ διαβήματα, Ὅσια Μῆτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μιμουμένων σε, ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Ἡ εὐκλεέστατος, καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἢ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων σεμνὴ, νηστείαν καὶ ἄσκησιν, ἀκριβῆ ἠκολούθησας, καὶ τῆς μητρὸς τὸν πόθον, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἐν σεμνείῳ φέρουσα, σεαυτὴν μῆτερ δέδωκας, καὶ συνηριθμήθης, σὺν παρθένοις Ὅσια, ὑπόδειγμα γέγονας, ὑπηκόων θεόνυμφε, Εὐπραξία πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Προμήτορος. Ὅμοιον.
Τῆς Μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ
γένουνας Ἄννα πανευκλεῆς, Αὐτοῦ τὰ προστάγματα,
ἀνενδότως φυλάπτουσα, διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς
ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον,
ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες
ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῆς
Ἰουσίας Αὐτοῦ.

Στ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Εὐαγγέλιον ὀσιακόν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ
Θεός...

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξαμένη ἔρωτα, πάντα τα ἐν
τῷ κόσμῳ τερπνά, ὑπερεῖδες θεόληπτε, καὶ ἀγγελικῶς
τὸν βίον διανύσασα, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζη, Θεὸν
ἰλεουμένη ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων πιστῶς, μήτερ
Εὐπραξία τὴν μνήμην σου.

Εἶτα· ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου· τῆς Προμήτορος· καὶ
τῆς Ἰουσίας.

Ῥδὴ α' Ἦχος δ'. Κανὼν τῆς Προμήτορος. Ἀνοίξω τὸ
στόμα μου

Πταισμάτων συγκώρησιν, καὶ τῶν κακῶν
ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν
ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον
μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.
Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς
αἰίζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, καρᾶς
ἀνεκκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.
Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν,
ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή, καὶ
παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ
πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ
πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν,
ἀκλὺν τῆς ἀθείας, Ἀγνή παναμώμητε, καὶ
παμμακάριστε.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν,
τὸν ζόφον ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ
παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Εὐπραξία, χάριν
ἀνυμνήσαί σου, μῆτερ τὰ θαύματα.

Μονὰς ἄς ἐπόθησας, τὰς ουρανίους θεόλεκτε, νῦν
εὔρες ᾧ μῆτέρ μου, μισθὸν τῶν πόνων σου, ᾧν
ὑπήνεγκας, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εὐχαῖς καὶ δεήσεσι,
Κυρίῳ ἄδουσα.

Λαλεῖν σοι οὐ δύναμαι, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν,
καὶ ὕψος τὸ ἔνθεον, ᾧ ὠραῖσθης σεμνή, καὶ
ἀνύψωσαι, πρὸς τὰς ἐπουρανίους, σκηναὶς καὶ
δεδόξασαι, παρὰ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡς κάρμηλος πέφυκεν, ἡ κεφαλὴ σου Θεόνυμφε, καὶ
αὐτῆς πλόκιον, πορφύρα πέφυκε, καὶ ἐμπέπλησται,
αὐθις τῆς θείας δρόσου, Σολομῶν ὁ πάνσοφος, ὡς
ἀσματίζεται.

Καταβασία

Ἀνοίξω τὸ στομα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,
καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ῥδὴ γ'. Τῆς Προμήτορος. Οὐκ ἐν σοφία

τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες,
καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διό
σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι
ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνὴν
Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἥλιος ὥσπερ τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς
Ἰσακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς
Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψε.

Θεοτοκίον

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Τῆς Ὁσίας. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς ἄνω, εὐροῦσα διώδευσας σεμνῶς, ὅθεν πρὸς οὐράνιον, ἐλήλυθας πολίτευμα, καὶ τοῖς Ὁσίοις ἅπασιν, Ὁσία συγκατηρίθμησαι.

Ῥωσθεῖσα τῷ σθένει τοῦ Δεσπότη, νηπίων τοξεύματα σεμνή, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα, οὓς καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ὑπερτελεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Σὺ τὸν πλοῦτον ἐνειμας Ὁσία, τὸν σὸν δεομένοις τὸν ῥευστόν, καὶ γὰρ ἐν τούτῳ πάνσεπτε, καυχᾶσθαι οὐ προήρησαι, ἀλλ' ἀντὶ τούτου δέδεξαι, σὴ κορυφῇ δόξης στέφανον.

Θεοτοκίον.

Οἱ Σοὶ ὀφθαλμοὶ Παρθενομητορ, ἐδείχθησαν ὡς περιστεραὶ, αἱ λελουμέναι γάλακτι, καὶ λίμναι ὡς λαμπρόταται, δι' ὧν ἐγκαρδίωσαι Κόρη, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κοντάκιον τῆς Προμήτορος. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἠυδόκησας.

Ὁ Οἶκος

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν· Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται, καὶ ὡς οὓσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἠυδόκησε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, ἐν ὑμνωδαῖς ἱεραῖς, καταστέψωμεν φαιδρῶς, καὶ μεγαλύνωμεν πιστῶς, τὴν Εὐπραξίαν, τὴν ἐκλάμπασαν ἐν ἀσκήσει, καὶ κράζωμεν αὐτῇ, ἐν κατανύξει ψυχῆς, καὶ χεῖλεσιν ἀγνοῖς, καὶ ἐν καρδίᾳ φαιδρᾷ, παρισταμένη μητερ σὺν τοῖς Ἁγίοις, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ παντάνακτος, πρεσβείαν ποίει, ὑπὲρ ἁπάντων, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα.

Ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν σταυρόν, ἀναλαβοῦσα τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκησεως ἀοίδιμε Εὐπραξία, καὶ πάσαις γυναιξίν, ἐνασκουμέναις σεμνῶς, ἐφάνης σὺ κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε, ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβοῦσα βασιλεία, μὴ διαλείπης τοῦ ἱκετεύειν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εὐλογίαν ἀπαρχήν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω ἀγαθέ, Ἄννη βοώση δι' εὐχῆς, σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει. Διό μου ὦ Σωτήρ, νενεκρωμένην αὐτήν, τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον, ἵνα καρπὸν προσάγω σοι, βοῶσα τῷ παντεπόπτη καὶ Κτίστη μου· σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὄλων, καὶ μόνε Φιλάνθρωπε.

Ῥδὴ δ'. Τῆς Προμήτορος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ
Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ νομοθέτου, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἡ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, καρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστόν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπως, τὴν ἀμέμπως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ

πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θεουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα.

Θεοτοκίον

Τῆς παρθένου ἢ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κράζουσα· Παντοδύναμε, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τῆς Ὁσίας. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ λαμπρότατός σου βίος ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης μῆτερ θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστόν, τὸν φιλάνθρωπον.

Τὴν Ὁσίαν Εὐπραξίαν φιλοφρόνως τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων, ταύτην εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, αὕτη γὰρ ᾧφθη δοχεῖον θείου Πνεύματος, καὶ πεφώτισται, τούτου ταῖς θείαις λαμπρότησιν.

Ἐπὶ θρόνου καθημένη, θείας δόξης πανθαύμαστε, τοὺς τὴν σὴν τελοῦντας, μνήμην εὐσεβῶς διαφύλαττε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ᾧ μῆτερ, ταῖς πρὸς Κύριον, ᾧ βοᾷς ἀεὶ· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἦ τὰ θεῖά σου Παρθένε, τῆς φωνῆς ἦν ἀκούοντα, πάντοτε προθύμως, τοῦ ἀδελφιδοῦ Σου ὡς γέγραπται, ὅτι φωνὴ ἦν ἡδεῖα τούτων πάναγνε, καταθέλγουσα, ψυχὴν ὁμοῦ καὶ καρδίαν Σου.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεϊαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ ε'. Τῆς Προμήτορος. Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῆ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα Ἐνδοξε.

Ταῖς ἀύλοις τάξεσιν, ἀύλω τῷ νοί, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμπσεως, τῆς πλουτοδότιδος, ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐθαλῆ ράβδον τὴν Ἀγνήν, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν, τῶν πιστῶν σκέπην, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου, Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδης με.

Τῆς Ὁσίας. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, αἱ ἀρεταὶ θαυμάσιαι, καὶ κατορθώματα γενναῖα, ὅθεν καὶ δόξης, πλείστης ἠξίωσαι, τῆς ἄνωθεν Μήτηρ ἐκ Θεοῦ, Ὅνπερ καθικέτευεν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξέστησαν τάξεις σε, τῶν Ἀσωμάτων βλέπουσαι, σώματι ἐνύλω μιμουμένην, τούτων τὸν βίον καὶ τὴν σεπτὴν ἀρετὴν, καὶ καταπαλαίουσαν, ἐχθρὸν ὄντως τὸ παμβέβηλον, Εὐπραξία θεόπνευστε.

Ἐπάρχουσα ἔμπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ἀνιάτους νόσους θεραπεύεις, ἀρρώστημάτων, παύεις τὸν καύσωνα, πνεύματα διώκεις πονηρά, πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Μύκτηρ Σου πανάμωμε, πύργος λιβάνου γέγονε, Δαμασκοῦ τὸ πρόσωπον σκοπεύων, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, καὶ ὁσμὴ ῥινόσ Σου ἀληθῶς, κόσμον εὐωδίασεν, ὥσπερ μῆλον πανεύοισμον.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὠδὴ 5'. Τῆς Προμήτορος.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ, Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἀπάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται, ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριῶδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον

Ἐξ, Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐγὼ πάντα ὡς σκύμβαλα, Ὁσία Εὐπραξία τὰ ρέοντα, καὶ ἐπεπόθησας, ἄφθαρτα θεῖα αἰώνια, καὶ τὸν Χριστὸν δοξάσασα, τῆς δόξης ἔτυχες.

Ἐν γῆ Ὁσία ἐβάδισας, ζωὴν ἦν εὗρες Μήτηρ οὐράνιον, ἧς καθικέτευε, ἀξιωθῆναι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ νῦν, εὐλαβῶς μακαρίζοντας.

Γνωρίσας μόνος ὁ Κύριος, ἰδρωτὰς σου τοὺς θείους ἀείμνηστε, τοὺς τῆς ἀσκήσεως, τὰ πρωτοτόκων σκηνώματα, δεδοξασμένα νῦν ἐχαρίσατο.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥοᾶς λέπυρον μῆλόν Σου, ὡς μέλι δὲ καὶ γάλα ἡ γλῶσσά Σου, καὶ ὡσπερ κόκκινον, σπαρτίον χεῖλη Σου γέγονε, καὶ λαλιά Σου Κόρη, ὡραία πέφυκεν.

Καταβασία

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον. Τῆς Ὁσίας. Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.
Τοὺς ὑπὲρ φύσιν Σου σεμνὴ πόνους καὶ σκάμματα,
αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι, ἰδόντες κατεπλάγησαν, ἀνδρικῶς
γὰρ τὸν ἀρχέκακον καθελοῦσα, θρασυνόμενον
ματαιίως τοῦτον ἤλεγξας, τῶν παγίδων οὖν αὐτοῦ ἡμᾶς
ἐκλύτρωσαι, τοὺς κραυγάζοντας· Χαίροις Μῆτερ
αἰδίμε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε μήτηρ, εἰπεῖν τῆς
πολιτείας τὰ ἄθλα καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους
μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς
ὑπήνεγκας στερρότατα; ἀλλ' ὅμως ἴδε, οὕτω σοὶ κράζω·
Χαίροις, πατὴρ εὐσεβοῦς ὁ γόνος·
καίροις, μητὴρ εὐλαβοῦς ὁ κλάδος.
Χαίροις, τῶν παρθένων τερπνὴ ἀγαλλίασις·
καίροις, τῶν νοσοῦντων ταχεῖα παράκλησις.
Χαίροις, ὕψος καθαρότητος, δυσανάβατον πολλοῖς·
καίροις, βάθος ταπεινώσεως, ὁ δυσεύρετον πολλοῖς.
Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ·
καίροις, ὅτι κατεμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις, σεπτῶν μοναζουσῶν τὸ σθένος·
καίροις, λαμπρῶν ἀνακτόρων τὸ κλέος.
Χαίροις, δι' ἧς ἠσχύνθησαν δαίμονες·
καίροις, δι' ἧς ἐκρότησαν Ἄγγελοι.
Χαίροις, μήτηρ αἰδίμε.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐπραξίας.
Εὐπραξία πρόσεισι Χριστῷ πλουσία,
Πολλαῖς κομῶσα ψυχικαῖς εὐπραξίαις.

Ῥδὴ ζ'. Τῆς Προμήτορος.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα
τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ,
μετετέθης πιστῶς ἀνακράζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα
Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη
ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος,
τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς
ἐξεδήμησας, θεοφόρε κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ῥραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὄραϊον,
ὑπὲρ υἱοῦς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον
Πανάμωμε, τὸν τερπιναῖς ὠραιότησι, τοὺς αὐτὸν
ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Τῆς Ὁσίας. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀφορήτοις σε πληγαῖς ὁ πολυμήχανος ἐχθρὸς
συνέκοψε, καὶ ποικίλας μηχανάς, ἀλλ' αὐτοῦ

κατέβαλες μάταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαδήματι Θεὸς σ' ἐστεφάνωσεν Ὀσίων καύχημα, ᾧ Εὐπραξία σεμνή, Ἀγγέλων δὲ τάγματα, ἔχαιρον ψάλλοντα· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦ τρισήλιος αὐγὴ καὶ ὁμοούσιος, ὁ μόνος Κύριος, τῶν ἀρετῶν σε εὐρών, δοχεῖον ἀκήρατον, ἐν σοὶ κατώκησεν, ὅθεν ἔκραζες· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τράχηλος ὀρμῖσκος Κόρη γέγονε, καὶ ἔλεφάντινος, καθάπερ πύργος ἀγνή, αἱ χεῖρες δὲ πάναγνε, ἐν αἷς τὸν Κύριον ἤρας ὥφθησαν, χρυσαῖ τε καὶ διάλιθοι, καὶ θαρσίς πεπληρωμένοι.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τῆς Προμήτορος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ

Ἦ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στείρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στείρωσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσασμένη ἔνδυμα, ἐν χώρα ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο, πύλην ὅτι ἔτεκες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἀγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας, ἥτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννήτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Νοῖ καθαρῶ λελαμπρυσμένη, ἡ θεία ποιμνη σου γέγονε μετάρσιος, εἶδεν ἃ ἠτοίμασεν, ἀγαθὰ σοι Κύριος, νυμφῶνα ανεκκλάλητον, καὶ πανακήρατον, τὸ στέφος Εὐπραξία, ἐν ᾧ σε ὁ ἀγωνοθέτης κατέστεψε Νυμφίος.

Δόξης καταφρονήσας τῆς κάτω, καὶ πᾶσαν διάνοιαν ἐπτέρωσας, ἀρετῶν κουφότητι, ὅθεν καὶ ἀνύψωσε πρὸς θεῖον ὕψος ἀρρήτον, ᾧ χαίροις ψάλλουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἄναρχε Τριάς Θεὸς τῶν ὅλων, πρεσβείαις τῆς
Εὐπραξίας ἡμᾶς οἴκτειρον, ῥῦσαι τῆς κολάσεως,
πάσης τε κακώσεως, καὶ τῆς Ἐδέμ ἀξίωσον ἐνθέως
ψάλλοντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κόρη οἱ μαστοὶ Σου οἱ ὠραῖοι, νεβροὶ τῆς δορκάδος
ἀνεδείχθησαν, δίδυμοι πανύμνητε, καὶ ἀμπέλου
βότρυες, κοιλία δέ Σου ἄχραντε, Θεὸν χωρήσασα,
θημωνία σίτου ὄντως γέγονε, πεφραγμένη ἐν κρίνοις
καὶ ἄνθεσι.

Καταβασία

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου
διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ
ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τῆς Προμήτορος. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς
Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν
εἰσώκισατο, σὺ δὲ στείρωσεως κατάρας, λυθεῖσα
εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἢ
συγχορευεῖς ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρὸς σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία
ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ
κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν
τρυφήν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε, ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις, Δικαίων συνευφραίνῃ συστήματι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα, ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρῶσάμενον, τῆς ἀμαρτίας θείῳ νεύματι.

Τῆς Ὁσίας. Ἄπας γηγενῆς.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, τοῖς εὐλαβῶς προστρέχουσι τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα, διὰ τοῦτο πιστῶς σε γεραίρομεν.

Εὗρες ἀμοιβάς, τῶν πόνων ὡς ἤλπισας τὰς οὐρανίους τιμάς, ἔστης τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν εὐροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, κατατρυφᾷς τρανώτερον καὶ καθαρώτερον, τοῦ νυμφίου, βλέπεις ἄπερ βλέπουσι, Εὐπραξία Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ἦδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζουσα τρανώτερον, καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων ἀειμακάριστε, ἀμαρτιῶν συγκώρησιν

ἡμῖν αἰτουμένη, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν,
καὶ Θεοῦ Βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ ὀμφαλός, ἀγνή κρατῆρ γέγονε τορευτὸς
ἔμπλεως, οἱ ῥυθμοὶ δὲ ἄκραντε, μηρῶν Σου θείων
ὀρμίσκοις ὅμοιοι, ποδῶν Σου διαβήματα
ὠραιώθησαν, ὅλη Κόρη, ὅλη πέφυκας, ὡς σεληνὴ
λαμπρά, καὶ ὡς ἥλιος.

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων
φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ὁσίας. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Ἀγάλλου τέρπου χόρευε, τῶν μοναζόντων σύστημα,
τῆς Εὐπραξίας τὴν μνήμην, πανηγυρίζοντες πάντες,
ἰδοὺ γὰρ καταλείψασα, τὸν κόσμον τὸν ἐπίκτηρον, καὶ
πρὸς μονὰς ἐλήλυθε, τὰς οὐρανίους καὶ χαίρει, ὑπὲρ
ἡμῶν καὶ πρεσβεύει.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τὸν δρόμον διανύσασα, ἀπλανῶς Εὐπραξία, τῆς ἱερᾶς
ἀσκήσεως πρὸς σκηνώματα θεῖα, κατέφθασας καὶ σὺν
πᾶσι, τῶν Ἀγίων τοῖς δήμοις, ἐνδόξως σὺ ἐσκήνωσας,
καὶ τρυφῆς τῆς ἀλήκτου, ἐν μετοχῇ, γενομένη πάντως
τῇ ἀνεκφράστῳ, ἀγάλλεσαι ἀοίδιμε, τῷ Θεῷ
παρεσιῶσα.

Ἔτερον. Τῆς Προμήτορος.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγκιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσιῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια β' τῆς Προμήτορος. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Καὶ β' τῆς Ὁσίας. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς. Ἦ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνήδονον, τρυφήν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατεῖα σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία, καὶ χαμευνία καὶ ταπεινότητι, τότε καθαρῶτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος θεοῦ χαρίσμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τούτου

πάνσοφε, ὅθεν τιμῶμεν, σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἰκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσασα ἀγῶνα, Εὐπραξία πάνσεμνε τὸν τῆς ἀσκήσεως, μοναζουσῶν κανὼν γέγονας, καὶ ἐκμαγεῖον, τῶν ὑπηκόων τὸ θαυμαστότατον, Χριστὸς σὲ ἐδέξατο εἰς τὰ οὐράνια, τῆς Παραδείσου τερπνότητος, καὶ ἀκορέστως, ἐν ταῖς Ἁγίων θείαις λαμπρότησιν, εὐφραίνῃ μῆτερ, τὸν τρισάγιον, ὕμνον ἄδουσα Θεῷ μετ' Ἀγγέλων νῦν, Ὅν αὐτοῖς συνδυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῆς παρθένου καὶ μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, συνευφρανθῶμεν ἐνθέως ἀδελφοί, καὶ πνευματικῶς μελωδοῦντες, εὐφημήσωμεν αὐτήν.

Χαίροις λέγοντες, παρθένων ἐγκαλλώπισμα, ἢ κατὰ Παῦλον σκύμβαλα ἠγησαμένη πάντα, καὶ τῷ Χριστῷ ὀλοψύχως ἀκολουθήσασα· χαίροις, ἢ τῶν καλῶν πράξεων ἐπώνυμος, ἢ εἰς μέγιστον καὶ αἰθέριον ὕψος ἀναβάσα τῶν ἀρετῶν· χαίροις, ἢ τὴν ψυχὴν ἀγνισθεῖσα θεοπρεπῶς, καὶ πνευματικῆς πλησθεῖσα χάριτος, εἰς τὸ θεραπεύειν νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα.

Ὡς ἔχουσα παρρησίαν πρὸς Θεόν, αἴτησαι δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκ ποθοῦ τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ὡ μακαρία дуὰς, ὑμεῖς πάντων τῶν γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν

ἐβλαστήσατε· ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατὴρ· μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας, μακάριοι οἱ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας, τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν, Ὅν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Προμήτορος ᾠδὴ γ' καὶ τῆς Ὁσίας ᾠδὴ σ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ὁσίας.

Κοινωνικόν: **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος.**

Ἀλληλούϊα.

